

Krigsministeren: Jeg kan forsaavidt glæde mig over, at der er Misforstaaelse tilstede, som jeg faaer Leilighed til at berigtige den. Jeg har paa ingen Maade villet antyde, at Officererne i Forstærkningen ikke skulde besidde væsentlig de samme Egenstaber, som fordres af Officererne i Vinen, navnlig hvor det gjælder de højere Befalingsposter, men derom har der heller ikke været Tale. Jeg har yttret, at denne Bestemmelse i Hærloven havde givet mig Leilighed til at berede mange affledigede hæderlige Officerer en gunstigere Skæbne, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at det er for Størstedelen Officerer, som ere blevne affledigede ved tidligere Reductioner, og have været meget ulykkelig stillede, men om hjem intet Andet foreligger, end at der var Nødvendighed for at affledige, og da maatte man vælge dem, som vare de mindst fremragende; men dette udelukker ikke, at der blandt de Affledigede kan findes Mænd, der fuldkommen egne sig til at modtage en saadan Commando, naar den kan gives dem. Man har været i den sorgelige Nødvendighed at maatte affledige en Mængde af Hærens Officerer, og at der iblandt dem ogsaa findes Mænd, som fremdeles kunde have været brugte, behøver jeg vist ikke nærmere at forklare. Der er altsaa ikke, troer jeg, den Modsigelse i mine Ytringer, som det ærede Medlem har troet at kunne finde deri. Jeg skal endnu blot overfor et andet æret Medlem, som omtalte, at min Erklæring formeentlig ikke var kategorisk nok, tilføje et Par Ord i den Henseende. Jeg troer ved mine Udtryk at have indrømmet, at Billighed talte for, at der berededes denne Officer en gunstigere Stillning, men jeg maa bemærke, der gives Grader af Billighed; jeg har paa ingen Maade benægtet, at der kan være Billighed tilstede, men jeg vil ikke derved have udelukket, at der kan være langt større Grad af Billighed med Hensyn til Andre. Saaledes maa jeg nærmere forklare min Ytring, som jeg troer var fuldkommen correct. Naar der var en høj Grad af Billighed tilstede, vilde jeg komme til Rigsdagen og søge Forbedring i en saadan Mands Kaar, naar der er en mindre Grad af Billighed tilstede, maa jeg notes med at gjøre, hvad der kan gjøres

ad administrativt Vei, men jeg har kun sagt, at en saadan Grad af Billighed, som kunde foranledige Regjeringen til at søge Noget for denne Mand, en saadan Grad af Billighed er ikke tilstede. Ved nu at drage ham frem vilde jeg blive uretfærdig mod en Mængde andre Mænd. Har denne Mand erhvervet sig Rigsdagens Sympathi, har Rigsdagen modtaget det Indtryk af denne hele Sag, at der er en saa stor Grad af Billighed tilstede, at den bør gjøre Noget for ham, er der Intet til Hinder for, at Rigsdagen tager Initiativet i saa Henseende ligesaa vist som Regjeringen; og jeg har sagt, at for det Tilfælde — det forekommer mig nemlig vigtigt, at Regjeringen ikke uden Nødvendighed modsætter sig saadanne Ytringer af Rigsdagens Velvillie — for det Tilfælde, at Rigsdagen af den hele Sag, som jo har sin Litteratur, der formodentlig er de fleste af de ærede Medlemmer nøiere bekendt end mig, skulde have modtaget det Indtryk, at der her er en saadan Grad af Billighed tilstede, at den maatte gjøre Noget for ham, saa vilde jeg ikke modsætte mig det. Det forekommer mig saa kategorisk og tydeligt, som det kan være og det glæder mig, at min Ytring har tilfredsstillet den ærede Forespørger. Hvis jeg har forstaaet ham ret, vil han søge at fremme et Andragende, der foreligger om en livsvarlig Understøttelse. I saa Henseende er Formaliteten opfyldt. Capitain Ved har søgt Krigsministeriet om at gjøre det fornødne Skridt for ham i saa Henseende, det har jeg maattet aflaae. Det næste Skridt er, at han henvender sig til Rigsdagen. Det er dette, som den ærede Forespørger har antydet, og saaledes vil Thinget faae Leilighed til at lægge sin Velvillie for Dagen ved at gaae ind paa Andragendet, hvis Indtrykket da er et tilsvarende.

Thurah: Det Indtryk, som jeg har faaet ved at høre den ærede Krigsministers første Foredrag, var, at vi ved mange almindelige Bemærkninger bleve førte bort fra, hvad der nærmest var Spørgsmaal om. Hvorvidt den høitagtede Minister egentlig havde dette til Hensigt, veed jeg ikke, men dette Indtryk gjorde hans Udtalelser, som sagt, paa mig. Det glædede mig derfor at høre, at de gjorde det samme Indtryk paa den ærede tidligere Tale. Hovedpunktet i denne Sag blev